

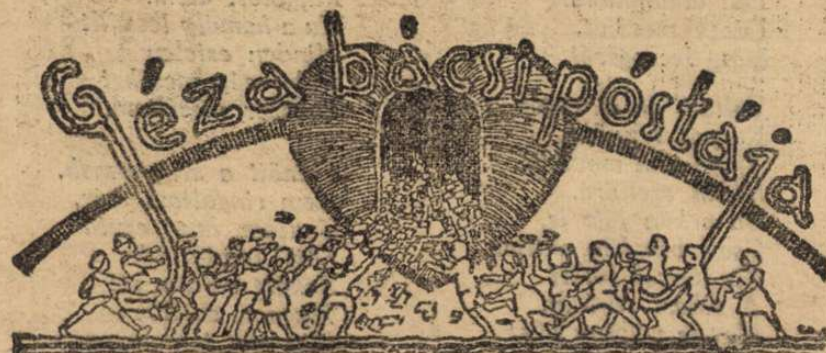
többi előkerülő leánykák azonban nem sokat törődtek Piroskával, ők szerették Genovét és ők megértették szegénységét.

Egyik napon lyukas órájuk volt és Szaláncay Piroska vállalkozott arra, hogy valami szórakozást találjon ki. Genovéva akart neki valamit mondani, de Piroska hidegen végignézett rajta.

— Ugyan mit tudsz te koldu-princesz, jobb lesz, ha nem avatkozol a dolgunkba.

— De Piri, hogy lehet valaki ilyen kiállhatatlan, — hangzott el több leánynak az ajkán. — Piroska méregbe jött s kiment.

(Folyt. köv.)

Pordány László. Mind a három megfajtésed jó. Hoffmann Gizike. Kicsi leányom, a kis lejtörök mellett a helyesírásra is ügyelj. Krausz Rezső. Bravó fiam! Egyike vagy a legszorgalmasabbaknak. Benczenlejtner Jenő. Dehogy 5 nap alatt ér fel a csiga a falra! Számíts jobban utána. Kovács László. Nagy Bercsényi Miklós az fiam, nem Bercsényi Miklós. Ami dukál, az dukál. Hoffmann Klárka. A nagy jelzőt te is a zsebedben felejtetted Bercsényi Miklósnál. Szalay Margit. Nincs hiba a megfajtésekben. Gratulálók. Tökés Csöpike. Szeretettel várlak Pécsre Csöpiém, de talán mégse kellene félned attól, hogy beteg leszel, ha egyszer belátogatsz Pécsre. Mert járvány az nincs itt. Szijártó Gyula. Az egyik rejtvénymegfajtésed sántít, a másik kettő hibátlan. Lőrinc Ilona és Erzsébet. Szeretettel üdvözöllek mindkettőtöket. Komáromy József. A rejtvénybe csakugyan hiba csúszott be, mert nem 520, hanem csak 20-ról volt szó. Varga Ida. Valamennyi megfajtés klap-pól. Sziv. üdv. Légrády Gyula. Tyú fiam, egyik megfajtésed sem helyes! Hát csak annyire törted a fejedet? Győző Géza. Kellő nem slimmel fiam, a számtani lépcsősorokban pedig tétozól.

Nessel Zoltánné. Ezennel nyugtázom, hogy a rejtvénymegfajtésekben egyetlen hiba sincs. Blaskovics Klára Sásd. Majd szölok a szerencse tündérének, hogy a könyvtárad mihamarabb gyarapodjék. Örülök, hogy szereted a jó könyveket. Loka Gyula. Ha minden úgy van, ahogy írod, akkor bejöhetsz és ha akad neked való cipő, elviheted. Kacskovics Gyurka. Magam is fájlalom, hogy sem a kis vasutat, sem a szobakuglit nem nyerted meg. A sok megfajtó között elveszett számmodra a szerencse. De majd máskor! Rabe Kurt Nyugotszent-erzsébet. Gondosan kiállított levélkérdert ünnepélyesen megdicsérlek. Sajnos, a szerencse nem kedvezett, de ami késik, nem múlik. Bogyó Imre. Rövid a levélkérd, de hibátlan. Így szeretem én a gárdistákat. Höckl Anna. Úgyes kis leány vagy és nagy gondot fordítottál levélkérdre. Ezért nyeresen kívül ajándékot kapsz. A szives üdvözlőteket szeretettel viszonzozuk. Járányi Ágica és Gyurka. Szeretettel azt üzenem nektek mesze Kölesdre, hogy felvettelek benneteket a gárdisták közé. Örülök, hogy még mindig gondoltok szülővárostokra, Pécsre. Megfajtéseitek jók és a kitünő bizonyítványért rövid-

en jutalmat kaptok. Kacskovics Ári. A helyes megfajtésekhez gratulálok. Selényi Zoltán és László. Jaj Zoltikám, hát te csodálkozol, hogy nincs szakálam? Mond meg őszintén, hát csakugyan megnövesszem a szakálám? No, ha bejössz kedden délután, akkor majd beszélünk a dologról és fel is veszlek a gárdába. A Lacinak add át üdvözlőteemet. Heverde Géza. Aki nem érti a tréfát, annak nincs igazsága. A verses csiklandozáshoz gratulálok. Sokat dörültem rajta, hogy így szíven talált. Gergelicsné. Fia ügyében ha van ideje, fájadjon be a szerkesztőségbe és ha lehet, kérését teljesítjük. Nagy Ferenc. Küldje be a fiát, majd megpróbálunk rajta segíteni. Czettler Gizella. Úgyes kis leány vagy Gizikém. Folkmann Mariska. Jelvényt csak akkor adunk, mikor a gárdába már felvettünk valakit. Valamennyi megfajtése sikerült. Hegyi Laci. Spórolj a papírral fiam, mert drága világ van. Nagyon szép írásod van. Schwanner Márta. Meleg szeretettel azt üzenem Mártuskám, hogy ha egyszer erre jársz, tekintse be hozzá, mert ügyes megfajtéseidért meg akarlak jutalmazni. Hoffmann Benci. No, majd meglátom, szorgalmasabb gárdista leszel-e ezután. Szeretettel köszöntlek. Klein Pali. Azt írod: Nagyon szeretném a kis vasutat megnyerni. Várom. Jaj, fiam, ha a nyeres csak ilyen könnyen menne, hát nagyon jó lenne. Csötörtők Lacika. Minden elismerést megérdemelsz Laci fiam, mert egyetlen hiba sincs levélkérdben. Lesch J. Neved megjelölésére nekem ennyi nem elég! Nemesi László. Nincs hiba a rejtvénymegfajtésekben, legjelebb abban, hogy nem nyertél. Albrecht család. A teljesen hibátlan megfajtésekhez gratulálok és sajnálom, hogy a szerencse legalább a család egyik tagjára nem mosolygott. Schnell László. Nincs hiba a megfajtésekben. Több levélre helyszüke miatt a jövő számban válaszolunk.

Szerkesztő: GÉZA BACSI.

ESTE A HEGYEN

Este későn, magánosan járok fenn a hegytetőn, eszembe jut sok bohóság s megsúlyosul a teröm.

A fák alatt szellősípra táncra perdül kis csapat: ebben, abban: mindegyikben felismertem magamat.

Ez is voltam, az is voltam: Jó fiú és sokszor rossz: mind amiket most a multam im elébem sokszoroz.

Pendelyestől kamaszarcig van mindenféle korú, de az arca, hej az arca egyiknek se szomorú.

Eltünődve keresgélem (be keserű szomjúság!) mégis melyik arc alatt van az első szomorúság.

S hogy tünődöm, eltünődöm, belém mar az iszonyat: amelyiken legelőször megfogant a gondolat.

Zsikó Gyula.

Irma néni születésnapja

Írta: K. Szontay Olga

Gyönyörű tavaszi délután volt. A nap fényárban úszott. A levegő tele volt a tavasz balzsamos illatával. Úgy ragyogott, úgy pompázott minden: a rét, a mező, a kertek diszruhákát öltöttek. Tarka virágköntös takart be mindent... Oly hívogatólag terült el erdő, mező a szemlélő előtt, hogy mindenki, aki csak tehette: engedett a csábnak és seregestől vándoroltak a szabadba a természetcsodáló emberek és úgy találták, hogy most még szebb, még pompásabb, mint volt bármikor.

Az erdő, a mező csak úgy öntötte magából azt a sok szépséget, amelyek nem csillogó ékszer, hanem olyan csodálatos harmóniába omló szépséggel bírtak, hogy az ember belevész az ámulatba.

Minden egyes fa, fűszál és a

legkisebb levél, a legparányiabb féreg is fennem hirdetik a legszebb, a legfestőibb, a legcsodálatosabb munkát, melyet a természet és a mindenek ura, Isten alkotott.

Tarka diáksereg: énekével túl akarja harsogni a sok-sok égi madár ragyogó szép dalát. Gyermek-kacaj, öröm vegyül a természet adta szépségek közé. Mindenütt találkozhatunk egy-egy kis csapattal, akiktől hangos lett erdő, mező.

Irma néni is kijött az ő tanítványaival. Ő állott a csapat élén egy fiatalabb tanárú társaságában.

— Milyen pompás, milyen ragyogó itt ma minden — szól. — Úgy érzem magam ebben a csodálatos színpompában, mintha tíz évvel fiatalodtam volna. Pedig tíz év hosszú idő: két és fél ge-

neráció a polgári iskolában. Bizony... pedig, ha bele gondolok a helyzetembe, nem olyan rózsás, nem olyan pompás, mint ahogy most itt ebbe a napsütéses tavaszi, virágos erdőben látom. De milyen csodás is ez a természet. Egy pillanatra visszalopja szívünkbe is a tavaszt. Cicást-bujócskát játszik korunkkal. Pedig elmúlt az idő kedvesem! Igen, ha jól meggondolom, harmincöt éve tanítok és azóta annyi felé vándoroltam, annyi embert ismertem meg, annyi gyermek lelkében olvastam, hogy bizony gyakran nagyon szomorú tapasztalatokra jöttem.

A sok jó és rossz emlékek közül csak egyetlen vésődött mélyen az emlékezetembe. Hallgassa meg kedvesem — szól Irma néni fiatal kolléganőjéhez.

„Egyik vidéki városkában voltam alkalmazva községi leány-polgárban.

A tanulók ott is mint mindenütt, vegyesen, a társadalom minden rétegéből voltak összehozva. No, de kedvesem, én soha se néztem azt, hogy az a gyermek milyen familiából való. Nem. Csak a lelkét néztem. Hogy milyen a lelke, miféle egyéniség bontakozik majd ki belőle. Mert tudja, drágám: a gyermek lelkét tanulmányozni nagyon nehéz dolog. Sokszor a legegyszerűbb jellemnek indulók a serdülő korban olyan átváltozáson mennek keresztül, hogy bámulatos.

Volt egy kedves növendékem a negyedik osztályban. Egyszerű iparos emberek gyermeke volt a leányka. Katuskának hívták. Igen. Szabó Katalin. Nem volt éppen a legjobb tanuló, de sok-sok igyekezetet láttam benne. Okos és nagyon értelmes kislány volt és